

To historia opowiedziana za pomocą czterech rozbudowanych ujęć. Zależy mi na tym, aby poszczególne ujęcia niosły ze sobą maksymalną ilość treści. Opowiadamy akcją, a nie montażem. Z kolei montaż posłuży nam jedynie do ukrycia przejść między sytuacjami opisanymi w scenariuszu. Sprytnie zaplanowane sklejki dadzą nam poczucie, że kamera cały czas kontynuuje swój „lot”. Ponadto przejścia w miarę możliwości powinny być wyraziste. Dlatego łącznikiem będą np. poszczególne elementy scenografii.

SCENARIUSZ 45’

UJĘCIE 1

W szerokim ujęciu widzimy Filip Springera stojącego w pustej przestrzeni, która aż prosi się o interwencję kogoś kreatywnego. Po chwili kamera zbliża się do naszego bohatera ukazując go w ujęciu portretowym. Filip unosi aparat fotograficzny i robi zdjęcie. Kadr zamyka się na obiektywie aparatu. CIĘCIE DO KUBY.

UJĘCIE 2

Kamera oddala się od aparatu i okazuje się, że zdjęcie tak naprawdę zrobił Kuba Szczęsny. Widzimy go w tej samej pustej przestrzeni. Kuba rozgląda się, a następnie robi notatki w notesie. Kadr po chwili zamyka się na notatkach. CIĘCIE DO FILIPA.

UJĘCIE 3

Kamera oddala się od notatek leżących na stoliku w kawiarni. Przy stole siedzi Filip i z satysfakcją obserwuje otaczającą go rzeczywistość. Dookoła widać ludzi aktywnie spędzających czas. Po chwili kadr zamyka się na jakimś detalu w przestrzeni i płynnie przechodzi do następnej sceny. CIĘCIE DO KUBY.

UJĘCIE 4

Widzimy Kubę i jego współpracowników w pracowni architektonicznej. Trwa kreatywna burza mózgów. Zespół jest bardzo zaangażowany w projekt. Panuje atmosfera pełna zapału, inicjatywy i działania. Na dużym stole rozłożone są plany architektoniczne. Kadr zamyka się na jednym z nich i płynnie przechodzi w animację.

ANIMACJA Z PROJEKTAMI KUBY SZCZĘSNEGO
ANIMACJA GŁOSOWANIA NA STRONIE
PLANSZA

SCENARIUSZ 15'

„Piętnastka” to skrót głównego filmu. Oprócz animacji i końcowej planszy, będzie się ona składała z jednego długiego ujęcia. Wątek pozostanie ten sam.